

Tövises talppal

1

*Arc arcnak oldalvást fordul, majd ellen,
gyanakvás gyanakvást fial nagy szennyben;
lökné igazait sarak aljába,
feszített csigolyát végroppanásra,
maradék tisztese szegül mindegyre,
tövises talppal indul kráterhegyre,
jelzőtüzekbe menekítsen eszmét —
világló lángját hazányin kövessék.*

2

*Emelődtünk — készülni zuhatagnak?
Telítődünk — üríteni másnapot?
Kérdést kérdésre rakni: vesztett bizonyság.
Hagynám el apadtát a dalnak. Az elnémulásokat.
(Csengéseit immár a tél is felejt.)*

Esendő éjeink mélyét.

*Akárha lennénk fehér bokrétafa: alig mutatkozó
törzse láttat törzset számost, gyökérszete egynek
szolgálja, ám magosulta különül, oszt lombot,
erőt; állni szelet s vihart.*

Vihart, mely:

*hossa csapatát fejetlen,
bogoztat utat,
tántorít léptet más akaratba,
romlatlant s férgesét egyként veret földre,
épültet is ront nagy igyekezete,
indít vége-nincs bomlást gyengült szövedékben —
bár felfogni iramodtát kevés az erdő,
nem várhatjuk be végzetét!*

*Magvaszórt Idő, begyűjtetlen Idő! Engedd ígért
igéink sarjadzását, szabadíts szorultából
tagjainkat, tanítsd új mozdulatra; munkálni
rezzenet nélkül — mert ami most emészt-
fogyaszt minket, haladja erőnket, telelésünkhöz
sem elegendő, nemhogy megérjük éltünk tavaszultát.*

Kevés az erdő —

*bolydul lélekben-sehol kor. (Roncsalékai fölött
pusztít szándék és tett, jobbító igyekvése mindhányszor
gyilokra vált.)*

*Kevés az erdő —
zörgess ránk józanító pillanat! vesztésünk kövesse
dologra-dolgunk — erősnek maradni békességre.
Kevés az erdő —
néhány fa elindult fönebb, a hegyre; tértüktől
várjuk jövőnket.*

KÁNTOR PÉTER

Dióhéjban

*Terített asztalra ráhullott a hó,
terített asztalon feltört dió.
Terített asztalra ráhullott a hold;
a feltört dióban leopárd volt.*

*A feltört dióban leopárd feszült;
ugrani készült, harapni hevült.
Hóhullásra mégis megszelídült,
de az asztalbontásra megkeserült.*

*Üres asztalon üres szavak;
fekete hangyák bolyonganak.*

*Dióhéjban ez volt az egész,
de ne higgyétek, hogy ez kevés.*

A pápa, az érsek és az ikonok

*Íme az érsek
a híres leningrádi érsek maga
Nagy Péter óta növesztett szakállal
lágypocakján fekete talárral*

*S íme a pápa
hosszú és hegyes, mint egy kihagyezett pálca*